

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

شنبه ۰۷ اگست ۲۰۲۱

فریده نوری

دست دراز نمودن چین به سوی طالبان

پکن ترس دارد که افغانستان پناهگاه مبارزین اسلامیت ایغور گردد

منبع: اخبار (Le Monde)

خبرنگاران: سیمون لوپلتر و برونو فلیپ

(Simon Leplatre et Bruno Philip)

تاریخ نشر: ۳۱ جولای ۲۰۲۱

مترجم: فریده نوری

Shanghai - correspondance

عکس نا هماهنگ: سه دیپلمات چینی با دریشی های به رنگ تاریک، و به دورادور شان رهبران طالب که تعداد شان به ۹ نفر می رسید، ملبس با پیراهن و تنبان، دستار و با ریش های نا منظم و بدون کوچکتترین تبسم.

چین کمونیست، عمیقاً ضد مذهب و متعهد به سرکوبی شدید و ددمنشانه علیه اقلیت مسلمان منطقه سین کیانک که در مجاورت افغانستان قرار دارد، منطقه سین کیانک، در جایی که داشتن ریش و یک تعداد دیگر علایم مذهبی کفایت می کند که به باشندگان آن مشکوک شد و آن ها را در کمپ های تعلیمات و اصلاح دوباره فرستاد.

همین کشور (چین) یکی از اولین کشور هائی می باشد که رسماً به طرف طالبان، گروپ اسلامیت های بنیادگرا دست دراز نمود.

روز چهار شنبه بیست و هشت جولای وزیر امور خارجه چین وانگ یی اعلان نمود «طالبان یک قدرت سیاسی و نظامی سرنوشت ساز در افغانستان هستند» و علاوه نمود که وی امیدوار است که آن ها را ببیند « که یک رول مهم در مذاکرات صلح، مصالحه و احیای مجدد در افغانستان بازی نمایند».

این دست دراز کردن پکن به سوی طالبان ای که در کمبودی به رسمیت شناختن از جانب جامعه جهانی می باشند، برای چین دلالت می کند به بازی نمودن یک سیاست به نفع امنیت سرحد چین با افغانستان، زیرا پکن ترس دادن پناهگاه برای مبارزین اسلامیست ایغور از جانب طالبان را دارد.

دیدار دو روزه:

هئیت طالبان به سرکردگی ملا عبدالغنی برادر شخص نمره دوم طالبان به تاریخ ۲۷ جولای برای یک دیدار دو روزه، به تیانجین (Tiakjin) که در شرق پکن موقعیت دارد، رسید. محمد نعیم سخنگوی طالبان به ژانس فرانس پرس گفت: «امارت اسلامی به چین وعده داد که از خاک افغانستان بر علیه امنیت چین استفاده نخواهد گردید».

چنین معلوم می شود که رهبر طالبان می کوشد یک تصویر اعتدال از خود به نمایش گذارد و برای پکن همسایه بزرگ شان خاطر نشان نمایند که آن ها به هیچ وجه نیت رفتن در منطقه مصیبت بار سین کیانگ را ندارند.

قرار ارزیابی، اندرو سمال (Andrew Small) محقق در (German Marshall Fund of the United States) و نویسنده (The China –Pakistan Axis) «نظر به اظهارات هر دو طرف، به مشاهده می رسد که طالبان از حساس بودن چین مخصوصاً در موضوع ملیشه های ایغور آگاهی دارند، طالبان می گویند که آن ها می دانند که چین از بسیاری جنبه ها برای شان حایز اهمیت است: برای مشروعیت دادن بین المللی، حمایت اقتصادی و حتی برای ارتباطات شان همراهِ پاکستان، به دلیلی که ارتباط بسیار قوی بین چین و پاکستان موجود است».

این همه نمی تواند از تشویش چینایی ها از امکان بی ثباتی از اوضاع افغانستان در صورت موفقیت طالبان جلوگیری کند.

« اندرو سمال علاوه می کند که عکس رسمی نشان دهنده قیافه های نا آرام شان می باشد، زیرا هر دو طرف می دانند که این دیدار به دلیل منافع سیاسی می باشد، نه برای تأیید یک دیگر شان. اگر هم به یک توافق دست یابند، چینایی ها می دانند که نمی توانند بالای طالبان به همان اندازه اعتماد داشته باشند که بالای یک تعداد دیگر شرکای آسیای مرکزی خود دارند: طالبان ایغور ها را به چین تسلیم نمی کنند، هیچ وقت نکرده اند، فلذا برای خواسته های چین یک حد و حدود وجود دارد.»

جدایی طلبان ایغور حزب اسلامی ایغور ترکستان، یک گروه جهادی های سلفیست می باشد که تعداد شان به چندین هزار نفر در سوریه می رسد، و یک گروه قوی را تشکیل می دهند که قادر به صدمه رساندن های خطرناک می باشند. اندرو سمال می گوید: « حزب اسلامی ایغور ترکستان

یک گروه می باشند که توانایی و تجربه استعمال سلاح را دارند، و توسط دیگر گروه ها احترام می شوند. مرکز شان در افغانستان است، و چین پریشان است که بعد از سوریه مبارزان ایغور دوباره بیایند در افغانستان، و در آن جا مستقر شوند، و سرحدی را که بین دو کشور وجود دارد بگذرند، فلذا حزب اسلامیست ترکستان آماده بیعت با طالبان هستند، به همین دلیل چین می خواهد از طرف طالبان یک تضمین داشته باشد.»

قرار گزارش آژانس خبری رسمی چین: «با وجود آن، وانگ یی وزیر امور خارجه چین از طالبان دعوت نمود و بیرق صلح را بالا و در اهتزاز درآورد و یک سیاست همدیگر پذیری را خلق نمود.» وی علاوه می کند: «چین همیشه از پرنسیپ های مداخله نکردن در امور داخلی افغانستان پیروی نموده است، افغانستان به مردم آن تعلق دارد»، و از این موقعیت استفاده کرد، تا ناکامی سیاسی امریکا را در افغانستان خاطر نشان سازد.

ملا عبدالغنی برادر در سال ۲۰۱۹ میلادی نیز به پکن سفر نمود تا در مورد امنیت پروژه های معادن و زیر بنا ها در چوکات «راه های نو ابریشم» مذاکره نماید، مگر این دیدار به صورت بسیار مخفیانه و محرمانه بود.

عکس رسمی:

چینایی ها منافع مهم در افغانستان دارند و فکر می کنند که دوباره به قدرت رسیدن طالبان یک عامل ثبات در داخل چوکات یک تفاهم و توافق «مخلصانه» و سه جانبه چین - افغانستان - پاکستان می باشد. خود را تطابق دادن با بنیادگرایان اسلام دلالت به یک طرز برخورد عملی برای منافع سیاسی - اقتصادی می نماید:

سرمایه گذاری چین در حدود سه میلیارد دالر در یک پروژه معدن مس عینک که در ولایت لاهورگ در جنوب کابل موقعیت دارد، می باشد. چین افغانستان را متقاعد ساخت که در پروژه های بزرگ زیربنا ها «سرک های نو ابریشم» مشارکت نماید. اما به دلیل نا امنی ها، قرار گفته وزیر تجارت چین، سرمایه گذاری های چین در افغانستان کمتر از چهارونیم میلیارد دالر می باشد.

دو سال بعد از اولین دیدار شف طالبان در سال ۲۰۱۹ میلادی، در حالیکه افراد این گروه قسمت زیاد قلمرو افغانستان را در کنترل خود دارند، هیئت طالبان تنها حق یک عکس رسمی را داشتند، رئیس جمهور افغانستان اشرف غنی از این دیدار خوشش نیامد و آن را غیر قابل قبول پنداشت.

رئیس جمهور افغانستان اشرف غنی به روز چهارشنبه عکس العمل نشان داد و اظهار داشت که افغانستان مواجه به «یک تهاجم بی سابقه می باشد»، وی درخواست نمود «تا جامعه بین المللی

گفتار طالبان را در مورد اراده شان برای صلح و یافتن یک راه حل سیاسی برای افغانستان دوباره
بررسی کند.»